

почна да клони къмъ единъ по-добъръ край. При всичко това, тѣ ни бѣха отпустнали около 600 минца австрийски, за да побързаеме да направимъ сношенията си съ български градове. Ний дадохме на Андрѣва 40 минца да замине за Търново, да устрои тамъ главний комитетъ. Той отиде, и по-долу ще кажа, какво е свършилъ тамъ.

Румжнскитѣ членове започнаха да отлагатъ работата за подписване коалицията съ незнамъ що, че днесъ имали работа, утрѣ тоже и не можали да се събератъ; послѣ, единъ отъ тѣхъ бѣше замичалъ отъ Букурещъ за нѣкждѣ по една важна работа и прочее. Така работата се продължи около 15 дни.

Въ втората половина на мѣсецъ априлъ румжнитѣ избраха съ *плебесцитъ* за свѣй князь *Карла* отъ *Хохенцолернъ* — *Сигмарингенъ* подъ названиее Карлъ I-ий. Това избиране ставаше нѣкакъ съ съгласието на *Наполеона*. Турция въ началото бѣше много противна за избирането на този князь, но отъ послѣ като видѣ, че въ него има прѣстъ *Наполеонъ* по-умѣкна, и румжнското дѣло тръгна съвсѣмъ къмъ добъръ край.

Прѣдъ видъ на тоя благоприятенъ изходъ на румжнскитѣ работи, единъ день Чокжрлану ни каза, че нѣма нужда отъ нашитѣ подписи. Е на, не можемъ да се съберемъ наедно, понеже имаме много разни работи, но вие карайте така работата както сме се съгласили вече. Ние разбрахме, че тѣ не желаятъ да подпишатъ коалицията. Тогава ние не ги вече безпокоихме и захванахме да организираме здраво нашитѣ комитетски работи. Така коалицията остана неподписана отъ тѣхъ, тъй сжщо нѣмаше нужда и отъ насъ да я подписваме, понеже липсваше втория *контрагентъ*.

Така е работата съ подписването на тази коалиция, а не както г-нъ Кисимовъ се двоуми при обнародването на долуизложенитѣ документи отъ него въ „*Българска Сбирка*“ на Стефана С. Бобчевъ отъ 1896 г. книжка X. Черновката на български и румжнски на коалицията, както и другитѣ доку-